

נפלאות הרכי הבורא

ספור אגדה

1 איש אחד היה עשיר מפלג, צדיק, נדיב, טוב לב ותמיד הגיש עזרה לכל נצרך, והדבר היחיד שהפריע לו בחיים היה פחדו הגדול מפני העני.

5 בקש הקדוש ברוך הוא לנסות אותו.

יום אחד ישב האיש העשיר בגן ביתו וראה צפור מיוחדת במינה. פזר לה גרעינים והצפור התחילה לדלג והאיש אחריה, מנסה לתפס אותה. עברה הצפור בתים ושדות, עברה כרמים ויערות והעשיר רץ אחריה. הגיעו לנהר והצפור נכנסה לתוך המים.

15 «פעת אתפס אותך», אמר האיש. פשט את בגדיו היקרים, שלא ירטבו, ונכנס למים. מיד יצאה הצפור, לקחה את הבגדים, נעלמה והאיש נשאר ערם, במקום שאיש אינו מכיר אותו. חפש האיש בערמת סמרטוטים ישנים ומצא מעיל ישן ומטלא. לבש אותו

וְהָלַךְ בַּחֲזָרָה הָעִירָה.

20

הִגִּיעַ הָעָשִׂיר לְבֵיתוֹ, הִקִּישׁ עַל הַדֶּלֶת וְהַמְשַׁרְתַּת פָּתְחָה לוֹ וּבִקְשָׁה לָתֵת לוֹ נָדָכָה.

«אֲנִי הוּא בַּעַל הַבַּיִת הַזֶּה!» אָמַר הָאִישׁ, אָבַל הַמְשַׁרְתַּת צָחָקָה וְסָגְרָה בְּפָנָיו אֶת הַדֶּלֶת.

שׁוּב הִקִּישׁ הָאִישׁ עַל הַדֶּלֶת וְהַפַּעַם הִגִּיעַ הַמְשַׁרְתַּת הָרִאשִׁי וְהִבִּיט בָּאִישׁ הַדּוֹפֵק עַל הַדֶּלֶת.

«אֲנִי בַּעַל הַבַּיִת הַזֶּה!» אָמַר הָאִישׁ וְהַמְשַׁרְתַּת אָמַר לוֹ שֶׁבַעַל הַבַּיִת יוֹשֵׁב בַּחֲדָרוֹ וּמַעֲשֵׂן נִרְגִּילָהּ, כִּי אֵלֶיהָ הִנָּבִיא לָבֶשׂ אֶת דַּמּוּתוֹ שֶׁל בַּעַל הַבַּיִת. גָּרַשׁ הַמְשַׁרְתַּת אֶת הָעַנִּי הַחֲצוּף.

דָּפַק הָאִישׁ בַּשְּׁלִישִׁית עַל הַדֶּלֶת וּבִקֵּשׁ שִׁיקְרָאוּ לְבַעַל הַבַּיִת, אֲשֶׁתוֹ, אָבַל הִיא סָרְבָה, כִּי אָמְרָה שֶׁבַעֲלָהּ יוֹשֵׁב בַּחֲדָרוֹ, וְדָרְשָׁה שִׁיגְרֶשׁוּ אוֹתוֹ.

הָלַךְ הָאִישׁ לָעִיר אַחֲרָת וְהָיָה מְקַבֵּץ נִדְבוֹת, עַד שֶׁהִגִּיעַ מוֹעֵד חֲתָנַת בְּנוֹ הַבְּכוֹר. הִחֲלִיט הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂדֵי לוֹ בִּנְסִיוֹן הַזֶּה, וְהִטִּיל עַל אֵלֶיהָ הַנָּבִיא, בְּדַמּוּת הָאִישׁ הָעָשִׂיר, שִׁיעֲרֹף סְעוּדָה גְּדוֹלָה לַעֲנִיִּים.

הִגִּיעוּ כָּל עַנְיֵי הַסְּבִיבָה וּבִינֵיהֶם גַּם בַּעַל הַבַּיִת הַמֶּסְכֵּן. כְּשִׁישְׁבוּ כָּל הָעַנְיִים לֵאכֹל, נָגַשׁ אֵלֵיהֶם, בְּדַמּוּתוֹ שֶׁל בַּעַל הַבַּיִת, אֶל בַּעַל הַבַּיִת הָאֲמִתִּי וְהַתְּחִיל לְשׁוֹחַח אִתּוֹ עַל דְּרָכֵי הַבּוֹרָא.

35

«הָאֵמֶן לִי», אָמַר הָעַנִּי, «כָּעֵת, כְּשֶׁאֲנִי יוֹדֵעַ טַעְמוֹ שֶׁל עֲנִי, אֵינֶנִּי מִפְּחַד עוֹד מִפְּנֵיו. נִפְּלְאוֹת דְּרָכֵי הַבּוֹרָא».

«אִם כֵּכָה», אָמַר אֵלֵיהֶם הַנָּבִיא, «בּוֹא אִתִּי. מַעֲכָשׁוּ, אֵתָּה הוּא בַּעַל הַבַּיִת». הוּא הִחְלִיף בְּגָדִים עִם בַּעַל הַבַּיִת הָאֲמִתִּי, שָׁחֹזר לְשִׁבְתָּ בֵּין חֲבֵרָיו הָעַנְיִים וְשָׂר אִתָּם מְזֻמּוֹרֵי תְהִלָּה לְנִפְּלְאוֹת הַבּוֹרָא.

40

אגדה אסطورة

האגדה היא ראשיתה של כל ספרות והיא קניין של כל העמים. לפני שנכתבו הסיפורים היו מוגדים לחבורת אנשים, כלומר היו מוסרים את האגדות בעל-פה. נושאי האגדה הם גיבורי האומה, אירועים היסטוריים, דמויות מיתולוגיות. באגדה משולבים מציאות ודמיון זה בצד זה. בהן יש מגמה מוסרית: הטוב מנצח.

האגדה העברית קשורה **בתנ"ך**, היא מבארת פסוקים סתומים ממנו, וכן רוקמת סיפורים סביב גדולי העבר, שנזכרו בו. במרוצת הזמן נוספו אגדות חז"ל ואגדות חסידים.